

# Майбутньому

Весь сенс життя в нас - лиш в майбутнім,  
Минуле ж відійшло й нема,  
А в нинішнім, в пільмі і скрутї  
Хоч бачать, та й не всі ж, й дарма.

То хїба ж можна з цим в майбутнє?  
Нехай поб'є всіх нас Господь!  
Треба забуть це, й незабутнє,  
Й геть знищить все в собі, й збороть!

Невпинно вже, й безповоротно,  
А хоче й зможе й далі жить,  
Не так, як жив в тїм, й безтурботно,  
Не вчив того, що треба вчить.

І в просторї так все, і в часї,  
Як усвідомим трохи це -  
Прозрієм, й станем не безгласї,  
І в серці слух й зір понесем

Й почнемо з нею, в нїй, й з собою  
Ставати ми навік людьми,  
Бо Царство Боже лише з бою  
Візьмем всі в Агні Йогї й ми.

Якими й нині ще буваєм,  
На жаль, на превеликий жаль,  
Не хочем знать, тому й не знаєм,  
Чому в нас етика й мораль

Бо й нинішні часи, хоч й в війнах,  
Та все ж ще гірші й без війни,  
В невігластвї й пільмі в обіймах,  
В розпутствах й бузувірствах ми.

Для цього ж й Вчення нам дається,  
Що Шамбала нам всім й дала,  
В кого ще серце в грудях б'ється,  
І хто в пільму не почвалав

Було давно, та й достеменно,  
Бо Вчення нам дано, й давно,  
Єдиний Світ, й нема окремо  
Нїчого, в єдності ж воно.

Те все, що є в нас всіх від Бога,  
Та все й затьмарили самі,  
Все відродить нам Агні Йога,  
Можливість дасть, навіть й в пільмі!

Й підем тоді в те все майбутнє  
Ми новими вже, й геть людьми,  
В майбутнім тїм не буде ж трутнів,  
Не будемо такими й ми,

Поки така, що й боронь Боже!  
Але, хто йде, того й весь путь,  
Дійде в майбутнє той, хто зможе,  
А інших всіх і не візьмуть!